

å titlar gör redovisningsarbetet betydligt mer betungande och arbetskrävande än om avkortning finge hänföra sig enbart till K-skatten, resp. T-skatten. Förslag om ändring till vad nyss sagts har mer än en gång framförts men inte föranlett någon åtgärd. En annan tingens ordning borde dock vara möjlig. Det för RRV och Kungl. Maj:it intressanta borde väl vara hur ett visst års skatter, sådana de ursprungligen debiterats, under årens lopp förändras. Detta kan lätt redovisas genom sammandrag över omdebiteringarna. Oavsett vilken teknisk påföljd en omdebitering (innebärande sänkning) får — avkortning eller restitution — erhåller RRV på angivet sätt besked om de olika skatteslagens förändringar .

Nu invändes det kanske att vad RRV vill veta det är hur stor ogulden fordran som föreligger av varje skatteslag vid en given tidpunkt. Men avskrivning sker inte på skatteslag, så det blir i alla fall inte något helt med vetskapen om de reella skattefordringarna inom varje skatteslag. Borde inte denna fråga — om det skall vara nödvändigt med avkortning på titlar — tagas upp till omprövning nu i samband med att skatteindrivningsväsendet omstöpes? Det synes vara tillräckligt med ett beslut i angiven riktning av RRV, eftersom den nuvarande ordningen tillkommit genom ett sådant beslut (det förut berörda beslutet av den 8 juni 1949).

Den i 18 § i nu gällande medelsförvaltningskungörelse för länen ingående bestämmelsen att i uppbördsredogörelsen fördelning på särskilda inkomstitlar skall äga rum föreslås utgå vid den omarbetning av sagda kungörelse som sker med anledning av exekutionsreformen.

Taxeringsrutin

Av taxeringsintendenten Erik Lilliesköld

Till ledning för sådana TO¹ vid årets taxering som tidigare inte sysslat med taxeringsarbete återgives nedan med endast smärre ändringar den artikel om taxeringsrutin som finns intagen i Skattenytt 1964 nr 2 (sid. 47—58).

För att på ett tillfredsställande sätt kunna fullgöra de ansvarsfulla uppgifter som åvilar en TO är det mycket viktigt att TO arbetar efter ett bestämt system. Den teknik för granskningsarbetet som rekommenderas i det följande har prövats vara rationell och torde nu tillämpas av ett mycket stort antal TO. I Stockholm torde den föreslagna taxeringsrutinen dock inte kunna tillämpas helt; se härom uppbördsdirektören Nils Gottliebssons artikel i Skattenytt 1964 sid. 140.

Det synes lämpligt att i omedelbar anslutning till vad nedan säges studera motsvarande kapitel i den "Handledning för arbetet i taxeringsnämnd" som tillställs varje TO.

Innan man börjar taxeringsarbetet bör man ha reda på arbetsmaterialets omfattning och vilka hjälpmedel som står till buds. Följande tablå kan tjäna till ledning för den nytillträdande ordföranden.

Deklarationer, årets och fjolårets

Längder

Stomme till årets inkomstlängd (ev. avskrift).

Avskrift av fjolårets inkomstlängd.

» » » förmögenhetslängd.

¹ I artikeln användes förkortningarna TN för taxeringsnämnd (-en, -er, -erna) och TO för taxeringsnämndsordförande (-n, -na).

Årets och fjolårets debiteringslängder.
Fjolårets mantalslängd.
Årets mantalslängd.
Avskrift av fjolårets fastighetslängd.

Författningar, kungörelser m m
”Skatte och taxeringsförfattningarna”
senaste upplagan.

Länskungörelsen angående prövningsnämndens anvisningar.

Handledningen.

Av taxeringsintendenten utfärdade anvisningar eller eljest tillhandahållna P. M. o dyl.

Blanketter för skriftväxling med de skattskyldiga, andra taxeringsnämnder, myndigheter m fl.

Det är ytterst viktigt, att TO i god tid före taxeringens början studerar handledning, kungörelser, anvisningar från taxeringsintendenten och de blanketter som kan komma att användas. Tag undan för undan fram de blanketter som omnämnes i denna artikel. Ifyll gärna namn och siffror för att på så sätt lättare tränga in i de olika blanketternas användningsområden. En ny TO bör snarast ta personlig kontakt med förste landskanslisten på taxeringssektionen eller annan befattningshavare där, som taxeringsintendenten utsett till kontaktman, och begära råd och upplysningar. När TO väl fått deklARATIONERNA (omkring den 1 mars) är det för sent att börja studera men väl nödvändigt att fortsätta. Nu börjar den egentliga rutinen, som här nedan sammanfattas i 10 huvudpunkter enligt följande.

1. Kontrollsummering.
2. Avprickning mot debiteringslängder.
3. » » fastighetslängd
4. Erinran om deklarationsplikt och anmaning att deklarerera.

5. Teknisk granskning av utbor.
6. Fastighetstaxering (ej 1965).
7. Teknisk granskning av inbor.
8. Sammanträden.
9. Underrättelser.
10. Avlämnande av materialet till lokal skattemyndighet.

En annan inbördes ordning kan naturligtvis tänkas, men jag har fastnat för denna såsom i mitt tycke mest rationell. Det kan också framhållas, att arbetet underlättas och säkerheten blir större om inte alltför många arbetsmoment sammankopplas vid den förberedande granskningen.

1. Kontrollsummering

Denna bör om möjligt göras med maskin, varvid åtminstone jordbruksbilaga, sammandrag över utbetalda löner och förmögenhetsammansättningar maskinsummeras. Med summeringen av huvudblankettens sista sida liksom avprickning där bör lämpligen anstå tills den tekniska granskningen är klar. Det kan vara lämpligt att leja bort kontrollsummeringen till ett rutinerat biträde. Sådan hjälp bör sökas hos länsstyrelsens (ÖÄ:s) eller lokal skattemyndighets personal.

2. Avprickning mot debiteringslängder

På den allmänna självdeklarationens tredje sida — som upptar allmänna avdrag av olika slag — förekommer ofta fel, mest kanske i fråga om försäkrings- och förvärvsavdragen men även beträffande övriga allmänna avdrag. Inte så sällan har t ex den skattskyldige dragit av den slutliga totala skatten i stället för kommunalskatten. Säkraste sättet att kontrollera att avdragen för kommunalskatt, folkpensionsavgift, som vid 1965 års taxering får avdragas med endast halva be-

loppet samt att tilläggsavgift och sjukförsäkringsavgift upptagits i deklARATIONEN till rätta belopp är att pricka av dessa avdrag mot fjolårets debiteringslängd. Denna kan lånas från lokala skattemyndigheten men endast under kortare tid, då lokala skattemyndigheten själv måste ha kontinuerlig tillgång till längden. Arbetet med avprickning mot debiteringslängd måste alltså ske så, att hela deklARATIONSMATERIALET skyndsamt genomarbetas i en omgång (medhennes för ett medelstort distrikt på ett par kvällar), varefter längden återställs. För skattskyldig, som inte avlämnat självdeklaration vid tiden för kontrollen mot debiteringslängden, noteras beloppen å kontrolluppgift eller särskild lapp.

Vissa speciella skatter och avgifter till det allmänna får avdragas vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och dessa avdrag har alltså sin plats på jordbruksbilagan (formulär 4 a och 4 b), nämligen "Skogsvårdsavgift m m dylikt" (kostnader punkt 10), "Allmän varuskatt" (punkt 11) och "Arbetsgivaravgift till tilläggs-pension m m, dock ej för personlig tjänare" (punkt 12). Riksskattenämnden har i skrivelse 4/2 1963 till taxeringsintendenterna i länen rekommenderat, att de skattskyldiga bör ha viss valrätt beträffande det år då avdrag för ifrågavarande utskylder skall medges. Avdrag skulle således medgivas *antingen* för det beskattningsår, då avgiften (skatten) påförts debetsedel å slutlig skatt resp. debetsedel å tillkommande skatt mottagits *eller* när avgiften (skatten) erlagts. (Riksskattenämnden har tillagt, att det givetvis är av vikt att kontrollera att ett och samma belopp icke avdras mer än en gång). Med hänsyn till denna rekommendation torde kontroll av avdrag mot debiteringsläng-

den (fjolårets eller längden året innan) vara onödigt tidsödande. En överslagsberäkning av beloppen kan för övrigt vara tillräcklig. Skogsvårdsavgiften torde — om ingen förändring skett beträffande fastighetsinnehavet — vara konstant och är för närvarande 1 promille av avgiftsunderlaget (summan av taxerade skogsmarksvärdet och skogsvärdet). Beloppen för allmän varuskatt och arbetsgivaravgift kan jämföras med tidigare års taxering.

För skattskyldiga, som tidigare år taxerats i annat distrikt och alltså ej upptagits i den vid granskningen aktuella debiteringslängden, inhämtas vid en fullständig kontroll ifrågavarande uppgifter från vederbörande lokala skattemyndighet å särskild blankett (RSN 342).

Om skogsvårdsavgift, allmän varuskatt och arbetsgivaravgift inte avprickas mot debiteringslängd utan granskas mer summariskt, bör denna granskning inte göras självständigt på ett förberedande stadium utan i samband med den materiella granskningen av jordbruksbilagan (se nedan).

3. Avprickning mot fjolårets fastighetslängd

Det är inte nödvändigt men rationellt att göra även denna kontroll för hela materialet i ett sammanhang. Avprickningen är nödvändig under taxeringsår som följer närmast efter allmän fastighets-taxering. Övriga taxeringsår torde en erfaren TO, som själv tidigare prickat av mot fastighetslängden, kunna nöja sig med en avprickning mot närmast föregående års deklaration. En nytillträdande TO bör dock endast lita till fastighetslängden. Avprickningen avser taxeringsvärden och underlag för beräkning av skogsvårdsavgift (summan av taxerings-

värdena å skogsmark och växande skog, vilket sistnämnda "underlag" direkt införes på särskild plats å deklarationens sista sida, varvid TO särskilt bör kontrollera om fastigheten innehafts hela beskattningsåret samt om fastigheten ägts av en eller flera ägare. Fastighetens plåtavtryck har i sistnämnda fall markerats med "flä". Underlaget skall nämligen fördelas mellan ägarna på samma sätt som garantibeloppet. Det sistnämnda kan lämpligen avprickas mot en för ändamålet upprättad tabell. En samtidig kontroll av procentavdrag och värdeminskningsskatt syns lämplig, liksom av intäkter av sådana en- och tvåfamiljsfastigheter vars inkomst skall beräknas enligt schablon. Genom en avprickning jämväl i fastighetslängden blir det möjligt att kontrollera att alla fastigheter inom distriktet blir redovisade (fastigheter som äges av skattskyldiga i särskilda taxeringsdistrikt blir dock ej avprickade). Alla förändringar i ägareförhållanden skall naturligtvis noga uppmärksammas i samband med avprickningen av taxeringsvärdet. Anteckningar härom göres lämpligen på en minneslista.

På ett tidigt stadium, t. ex. i samband med genomgången av fastighetslängden — ev. redan vid kontrollsummeringen eller avprickningen av skatter m m mot debiteringslängd — bör underrättelse om inkomst av fastighet i annan kommun än hemortskommunen sändas till TN i den kommun där fastigheten är belägen (*formulär 16*). I underrättelsen bör TO tydligt ange sin fullständiga adress och den skattskyldiges deklarationsnummer i hemortskommunen samt å blankettens baksida lämna ev. uppgifter om insättning och uttag å skogskonto. Om dessa uppgifter angivits, bör underrättelsen från den kom-

mun där fastigheten är belägen om den där verkställda taxeringen (*formulär 18*) kunna förväntats så snart denna skett. Den inkomna underrättelsen kontrolleras mot den allmänna deklarationen och insorteras i denna, varvid en ändring av nettointäkten direkt utföres å deklarationens sista sida (sammanställningen till statlig inkomstskatt). Då av deklarationen framgår att skattskyldig har fastighet i annan kommun än hemortskommunen, är det tillrådligt att på fastighetsbilagan med streck under kommunens namn markera att ifrågavarande fastighet inte är belägen i hemortskommunen och således där skall beaktas endast vid statstaxeringen. Om möjligt bör TO i samband med att underrättelse enligt formulär 16 sändes undersöka huruvida den skattskyldige vid taxeringen till kommunal inkomstskatt i hemortskommunen kan helt utnyttja allmänna avdrag och ortsavdrag m m. Om så inte skulle vara fallet, bör regelmässigt underrättelse härom (*formulär 20*) samtidigt översändas till den kommun där fastigheten är belägen.

4. Erinran och anmaning

Erinran om deklarationsplikt i de fall denna försummats kan nu utfärdas (blankett nr 19) Även härvid genomgås hela taxeringsmaterialet. Med ledning av bland annat föregående års inkomstlängd, årets stomme till debiteringslängd, av vilken framgår erlagd eller debiterad preliminärskatt, och inkomna kontrolluppgifter utskrivs i förekommande fall en erinran med genomslagskopia. Denna erinran tillställs den skattskyldige genom "lösobrev".

Sedan omkring två veckor förflutit efter det att erinran om deklarationsskyldighet utsänts, utfärdas anmaning (blankett nr 3 a) att avge deklaration, om så

dan fortfarande ej inkommit. Även anmaningen tillställs den skattskyldige i lösbrev. Vitesföreläggande bör däremot sändas genom postdelgivning. Tidsfristen för avgivande av deklaration bör såväl i erinran som anmaning angivas till 8 dagar. Vid anmaning efter erinran kan dock 5 dagar vara tillfyllest. Före dessa åtgärder kan det vara rådligt för ny TO att konferera med kronoombudet för att undvika att anmana åldringar och sjuklingar, t ex mentalsjuka. Alla i efterhand inkomna deklarationer avbockas i inkomstlängden (kolumnen längst till vänster) på samma sätt som lokala skattemyndigheten gjort, liksom deklarationerna undan för undan numreras (sida och rum). Jfr vad inledningsvis sagts om olika system för längdföring.

5. Teknisk granskning av utbor

Den tekniska granskningen underlättas avsevärt av de åtgärder som vidtagits enligt ovan (kontrollsummering och avprickningar mot debiteringslängd och fastighetslängd). Att ange ett bestämt schema för granskningen är vanskligt, men även här torde en mall underlätta. På en punkt bör dock alla kunna ha en enig uppfattning: börja alltid med utbor, dvs sådana skattskyldiga som har sin hemvist i annan kommun men skall taxeras kommunalt för inkomst av fastighet eller rörelse. I de flesta fall gäller granskningen enbart garantibelopp för fastighet. I dylika fall kan med fördel underrättelse (nr 18) till vederbörande TN i den skattskyldiges hemortskommun genast utskrivas med genomslagskopia.

6 Fastighetstaxeringen

Allmän fastighetstaxering äger rum innevarande år. Någon *särskild* fastighetstaxering sker då ej.

7. Teknisk granskning av inbor

Därmed avses sådana skattskyldiga, som inom distriktet skall taxeras såväl statligt som kommunalt. Den granskning av deklarationen som nu vidtar kan likaväl kallas sakgranskning eller materiell granskning, då man nu kommit så långt i rutinen att man börjar skönja deklarationens vederhäftighet och dess förutsättningar att ligga till grund för en materiellt riktig taxering.

Om den förberedande formella granskningen verkstälts på sätt tidigare angivits, erfordras för den fortsatta granskningen i stort sett tillgång till allenast mantalslängderna för beskattningsåret och taxeringsåret samt föregående års deklarationer och stommen till årets inkomstlängd. Har inte fastighetsvärdena avprickats — se ovan — bör även fjolårets fastighetslängd finnas omedelbart tillgänglig. De flesta skrivbord är emellertid inte lämpade för så mycket papper — handledningen, övrig litteratur och blanketterna måste också finnas inom räckhåll! Den tekniska granskningen kan naturligtvis varieras, men även den bör ske efter en bestämd rutin.

Det kan vara lämpligt att först fastställa den skattskyldiges civilstånd m m med ledning av mantalslängdernas uppgifter och i deklarationen lämnade upplysningar. Kontrollera t ex om ensamstående den 1 november beskattningsåret haft hemmavarande barn under 16 resp. 18 år. Anteckningar om civilstånd m m göres å deklarationens sista sida i rummet "Taxeringsnämndens anteckningar" omedelbart framför "Ortsavdrag".

Kontantberäkning av jordbrukares och rörelseidkares deklarationer bör upprättas så snart det inte står alldeles klart för TO att deklarationen är vederhäftig och

i huvudsak riktig, ett konstaterande som torde vara mycket svårt för en ny TO att göra Kontantberäkning enligt härför upprättad blankett bör ske som en självklar rutinkontroll i betydligt större omfattning än som för närvarande är fallet i lokala TN. Upprättande av kontantberäkningar torde föträna upp en ny TO:s förmåga att granska och bedöma deklARATIONER och ger vidare god möjlighet för TN att bilda sig en uppfattning om deklARATIONENS tillförlitlighet. Glöm blott inte att delge den skattskyldige kontantberäkningen, om denna avses ligga till grund för avvikelse från deklARATIONEN. Anteckningen om hemmavarande barns födelseår kan ofta vara till värde vid kontantberäkning liksom vid bedömning av jordbrukares och vissa rörelseidkares produktuttag.

De olika förvärvskällorna granskas efter den ordning inkomstlagen har i deklARATIONEN, dock att jordbruksinkomst gärna kan sparas till sist. Ordningen skulle då bli annan fastighet, tjänst, tillfällig förvärvsverksamhet och kapital och i anslutning härtill förmögenhetsredovisningen samt sist jordbruk. Rörelse medtages ej här, då rörelseidkares deklARATIONER förutsättes granskade av andra än TO i lokal TN, för vilka denna artikel ju är avsedd.

I fråga om *annan fastighet* har ränteftergifterna under senare år varit en vanlig felkälla. Praktiska blanketter för kontroll av ränteavdrag står dock numera TO till buds. För fastighet som deklarerar å bilaga 6a bör TO särskilt utreda större avdrag för reparation och underhåll liksom huruvida fastigheten verkligen bort deklarerar på 6a och ej på 6b.

Vid *inkomst av tjänst* kontrolleras t ex att redovisade intäkter överensstämmer

med inkomna kontrolluppgifter. Vid bristande överensstämmelse tillskrives den skattskyldige för närmare förklaring (blankett nr RSN 340, i vilken arbetsgivaren ovillkorligen måste namngivas). Huruvida intäkterna med avseende å den allmänna tilläggs pensioneringen redovisats under rätt underrubrik (E 1 eller E 2) bör TO däremot ej fästa avseende vid. Som exempel på en lätt konstaterbar felaktighet kan nämnas att äkta makar, som båda har folkpension, deklarerar denna gemensamt. Tag som princip att taxera båda makarna, vardera för sin inkomst, annars blir det lätt ett materiellt felaktigt resultat. Yrkade kostnadsavdrag granskas. Ofta finns det anledning att tillskriva den skattskyldige för erhållande av upplysningar (blankett nr 9 a, ev nr 7). Uppenbara formella felaktigheter rättas naturligtvis. Exempelvis förekommer det inte alltför sällan att den skattskyldige underlåtit att avrunda summa avdrag.

Inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. Vid ovan omnämnd undersökning av ändringar beträffande äganderättsförhållanden rörande fastigheter kan det ha framkommit, att den skattskyldige tidigare ägt fastighet som inte längre redovisas i deklARATIONEN. TO måste då undersöka om fastigheten avyttrats under sådana förhållanden att skatepliktig realisationsvinst uppstått. En ny TO bör visserligen snarast försöka lära sig principerna för en sådan beskattning men bör, om han inte själv är säker, ta kontakt med taxeringssektionen. Överföringen av intäkt genom restitution, avkortning etc. till sammanfattningarna på deklARATIONENS sista sida är ofta felaktig i deklARATIONEN.

Inkomst av kapital och förmögenhetsredovisning. Kapitalinkomst och förmö-

genhet redovisas å gemensam bilaga till deklarationen (formulär nr 1 g), som i de flesta fall är lättgranskad. Förmögenhetsredovisningen ger ofta en god bild inte blott av den skattskyldiges ekonomi utan även av hans levnadsstandard under beskattningsåret och är av väsentlig betydelse för kontantberäkningar. Sådana underlättas om man vid förmögenhetsbilagans siffror för bankmedel m fl tillgångar och skulder med blyerts antecknar föregående års motsvarande siffror. I de fall då redovisad behållen förmögenhet närmar sig 80.000 kronor eller överstiger nämnda belopp bör bl a kontrolleras, att värdena å levande och döda inventarier samt å inneliggande lager, aktier m m inte upptagits med för låga belopp. Om gränsen för skatteplikt höjes till 100.000 kronor, såsom föreslagits, gäller vad nu sagts nämnda belopp.

Inkomst av jordbruk. Här skulle mycket kunna sägas om den tekniska granskningen. Mer än beträffande kanske något annat inkomstslag förutsätter denna ett verkligt kunnande hos TO. Det är också helt naturligt att handledningen ägnat stort utrymme åt dessa frågor. Med dem måste den TO som har att granska jordbruksdeklarationer vara väl förtrogen. Vid själva granskningen kan det vara lämpligt att börja med jordbruksbilagans första sida och av där ifyllda siffror söka skaffa sig en allmän bild av fastighetens storlek och jordbrukets omfattning. Komplettera gärna felande arealuppgifter och notera fjolårets djurbestand med blyerts bredvid deklarationens siffror. Uppgifter angående skogskonto kollas, dels mot fjolårets deklaration och dels mot andra och tredje sidans uppgifter för uttag resp. insättning liksom naturligtvis mot ev. kontrolluppgifter.

På jordbruksbilagans andra sida kontrolleras först intäkterna med ledning av inkomna kontrolluppgifter. Såväl noteringar i deklarationer som kontrolluppgifter avprickas. Ofta omfattar en post i jordbruksbilagan, t ex köpeskilling för sålt virke, intäkter från ett flertal håll. Samtliga belopp varå kontrolluppgifter lämnats bör därvid antecknas vid beloppet å bilagan eller å en av kontrolluppgiftslapparna. Om den skattskyldige yrkat att någon del av t ex kreatursförsäljning skall utgöra skattefri realisation, bör TO noga göra sig underrättad om garantier eller presumtion för att försäljningen ingår som ett led i en definitiv driftomläggning. Handledningen och ett flertal meddelanden från riksskattenämnden (återges regelbundet i Skattenytt) torde vägleda i flertalet fall, men en kontakt med vederbörande taxeringssektion kan vara på sin plats.

Tredje sidans naturaförmåner m m granskas mot föregående års deklaration med däri gjorda anteckningar om TN:s (ev. prövningsnämndens) beslut rörande de olika förmånsvärdena och mot länskungörelsen med prövningsnämndens anvisningar. På sina håll finns en hjälptabell som snabbt ger värdet av hushållsprodukterna. Så kan värdet av mjölk, potatis och ägg för exempelvis två vuxna hushållsmedlemmar och tre barn under 16 år utläsas direkt i tabellen. Värderingen av naturaförmåner — bostad, hushållsprodukter och bränsle — liksom av den privata delen av kostnaderna för elström har ofta visat, att mycket olika uppfattningar råder hos skattemyndigheterna och hos de skattskyldiga. Prövningsnämndens anvisningar är givetvis till för att följas. Detta utesluter dock inte individuell pröv-

ning och ett hänsynstagande till sådana omständigheter, vilka icke beaktas vid fastställandet av normen. Att TO måste se upp för undervärderingar är uppenbart och det kan vara klokt, att under den kommande föredragningen i nämnden höra sig för om t ex bostadens storlek och standard, även om TO — vilket han i tveksamma fall bör göra — skrivit till den skattskyldige och begärt upplysningar. TO bör göra sig underrättad om principerna för debitering av elströmsavgift (fast avgift baserad på tarifferheter och dessutom energiavgift per kWh). I fråga om värderingen av bränslet kan behöva framhållas, att det är värmevärdet och inte bränslets kvalitet som beskattas. Endast om den skattskyldige köpt bränsle torde därför prövningsnämndens normer böra frångås.

Jordbruksbilagens avdragsposter — andra och tredje sidans högerspalter — granskas. Speciell uppmärksamhet bör här ägnas åt yrkade avdrag för inköp av levande och döda inventarier samt för underhåll av byggnader och markanläggningar.

Längst ned på jordbruksbilagens tredje sida finns en särskild plats för "Taxeringsnämndens anteckningar". Där kan det vara lämpligt att redan i samband med granskningen göra kortfattade anteckningar beträffande sådana intäkter och kostnader som bör bli föremål för ändring eller i vart fall närmare prövning, t ex på följande sätt:

nettointäkt	000
felräkning	+
bostad	+
elström	+
byggn.underhåll	+

På motsvarande sätt noteras minskningar. Såväl föredragningen i TN som ut-

skrivandet av avvikelser underlättas av sådana samlade anteckningar. Skriv smått men läsligt samt bara med blyerts! Deklarationen kan komma att vandra genom fler instanser.

Vid granskningen av jordbruksbilagan får givetvis den *varuskattepliktiga omsättningen* inte förbises.

Av den skattskyldige yrkade allmänna avdrag har redan till största delen — kommunala skatter, folkpensionsavgift, tilläggsavgift och sjukförsäkringsavgift — kontrollerats mot debiteringslängden. Nu granskas övriga allmänna avdrag, framför allt beträffande försäkringspremier och de s k förvärvsavgiften, som ofta är fel till beloppen. Observera att ensamförsörjare får ortsavdrag som gift, därest han eller hon har hemmavarande barn under 18 år den 1/11 beskattningsåret. För förhöjt *förvärvsavgift* erfordras däremot att barnet vid samma tid varit under 16 år. Det är alltså olika åldersgränser ifråga om förvärvsavgift och ortsavdrag, jfr Skattenytt 1963 s. 5 och den särskilda sammanställning över allmänna avdrag och ortsavdrag som finnes i detta häfte.

All utredning bör i möjligaste mån göras innan deklarationerna föredrages i TN. I fråga om sådana deklarationer som vid granskningen antingen inte föranlett någon som helst anmärkning eller endast blivit formellt rättade är det praktiskt att å deklarationens sista sida utföra taxeringarna och ortsavdragen i samband med granskningen. För övriga deklarationer bör man vänta med dessa åtgärder tills TN fattat beslut.

I deklarationen insorterad ansökan om *arealtillägg* bör kvarligga i deklarationen tills denna föredragits i TN, varefter TO lämnar de begärda uppgifterna på blan-

ketten. Ansökningen skall sedan snarast möjligt och senast den 30/6 sändas till lantbruksnämnden.

8. Sammanträden

Även om TO regelmässigt utför huvudparten av allt arbete med granskning av deklARATIONER och själv föreslår det övervägande antalet avvikelser från desamma, är det viktigt att hålla i minnet att det inte är TO utan TN som fattar beslut. Vid TN:s första sammanträde skall de ändringar i skatte- och taxeringsförfattningarna som berör TN:s verksamhet liksom de av prövningsnämnden fastställda anvisningarna för den årliga taxeringen genomgås (25 § taxeringskungörelsen). Detta bör lämpligen ske vid ett s k förberedande sammanträde på ett tidigt stadium, februari—mars, då TN även väljer granskningsmän och justeringsmän och beslutar i övriga frågor enligt formulär till protokoll, som tillhandahålles av taxeringssektionen. Om TO redan är förtrogen med nämnden, torde det inte vara något hinder att TO på det första sammanträdet dessutom föredrar ett mindre antal deklARATIONER, men en grundförutsättning härför är att sammanträdet hålles så tidigt på året att TN kan ena sig om principerna för taxeringen innan TO kommit längre än till början av sin granskning. Riksdagens revisorer — statsrevisorerna — har i sin berättelse för år 1962 tryckt mycket starkt på vikten av att ett *förberedande sammanträde hålles* liksom av att *övriga sammanträden hålles långt tidigare än vad nu ofta är fallet*. Det är lämpligt att i god tid i samråd med TN sätta upp ett schema över sammanträdena så att arbetet kan fortlöpa kontinuerligt och utan onödig forcering de sista dagarna. Räkna

med några dagars bortovaro på grund av oförutsedda omständigheter, t ex sjukdom, så att det finns en viss marginal i schemat.

Ledamöterna kallas till sammanträde medelst ett särskilt tjänstebrevkort.

Planläggningen bör ordnas så, att ett sammanträde hålles så snart TO granskat ett så stort antal deklARATIONER att materialet är lagom för ett sammanträde. Före detta bör även kronoombudet ha granskat materialet. Vid sammanträdet får deklARATIONEN inte vandra runt mellan alla ledamöter. Enligt 50 § 1 mom. taxeringsförordningen får endast TO, kronoombudet och de ledamöter i TN som därtill utses av nämnden granska deklARATIONERNA. Det kan vara praktiskt att utse olika granskningsmän för olika delar av taxeringsdistriktet men bara en för varje. I inte alltför stora distrikt torde det räcka med en granskningsman för hela materialet. Övriga ledamöter har naturligtvis rätt att fråga om sådant som kan ha betydelse för taxeringen men får i övrigt nöja sig med TO:s föredragning. Arrangemanget med särskild granskningsman är tillkommet i den skattskyldiges intresse och sammanhänger med sekretessbestämmelserna. TO bör hålla på denna ordning, vilken är ägnad att påskynda arbetet i nämnden. Vad taxeringsförordningen (59—72 §§) och taxeringskungörelsen (31—33 §§) innehåller om arbetet inom taxeringsnämnderna bör läsas av TO. Bestämmelserna har utförligt kommenterats i handledningens första kapitel. Här skall endast erinras om skyldigheten (enl. 61 § 1 mom. taxeringsförordningen) att kungöra sammanträdet genom anslag inom kommunen — detta torde i praktiken iakttagas endast beträffande första sammanträdet för året — och underrätta länsstyrelsen, dvs taxe-

ringsintendenten. Det sistnämnda bör gälla alla sammanträden, om inte taxeringsintendenten bestämmer på annat sätt. Taxeringsintendenten måste nämligen bevaka arbetets kontinuerliga bedrivande.

TN:s beslut antecknas å deklarationen omedelbart vid sammanträdet, om det innebär någon avvikelse från deklarationen. Om TN beslutar på annat sätt än TO föreslagit, bör TO genast anteckna TN:s beslut i deklarationen och stryka över eller sudda ut sin tidigare anteckning. Beslut om extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga antecknas å deklarationens sista sida, antingen i rummet för "Taxeringsnämndens anteckningar" eller å raden under ortsavdragen med det vid vardera taxeringen medgivna beloppet och med angivande av anledningen till avdraget t ex Sjukdom, Invaliditet, Folkpension (eller Fp), Underhåll av närstående, Ex. min.

På förstnämnda ställe (anteckningar) antecknas i förekommande fall beträffande sjömän som erlagt sjömansskatt t. ex. "sjöman 8 mån. Till sjömansskatt beskattningsbar inkomst 8.500 kr 4/12 ortsavdrag". Sådan anteckning skall göras oavsett om sjömannen åsatts taxering eller ej. Om deklaration ej lämnats, göres anteckningar å särskild lapp. Anteckningarna erfordras nämligen för längdföringen (29 § taxeringskungörelsen). Slutligen sätter TO eller, om kronoombudet utfört granskningen (torde ej förekomma i taxeringsdistrikt på landet), den sistnämnde sitt signum på deklarationen (21 § taxeringskungörelsen).

Underrättelser till andra taxeringsnämnder om taxering för inkomst av fastighet utom hemortskommunen sändes så skyndsamt som möjligt efter föredragningen av utbodeklarationerna (formulär

nr 18). Utsändandet av dessa underrättelser underlättas avsevärt om TO i hemortskommunen redan skickat underrättelse enligt formulär 16. Här om har talats ovan under avd. 3. Å formulär 16 har TO uppgivit den skattskyldiges nummer i hemortskommunens inkomstlängd. I underrättelsen om verkställd taxering (18) noteras detta nummer i rutan "Edert ref.nr".

Underrättelser till de skattskyldiga om avvikelser från deklarationerna förekommer av två slag, preliminär och slutlig avvikelse. Jämlikt 65 § taxeringsförordningen skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig över ifrågasatt avvikelse från deklarationen så snart inte avvikelser avser rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende eller "då eljest yttrande av den skattskyldige uppenbarligen icke är erforderligt för frågans bestämmande". I de flesta fall måste således en slutlig avvikelse föregås av underrättelse om ifrågasatt eller *preliminär avvikelse*. Sådana underrättelser utskrivs medelst — för ändamålet blockade — genomslagskopior, varvid förhandsunderrättelsen omedelbart tillställs den skattskyldige i lösbrev. Underrättelserna om slutlig avvikelse förvaras lämpligen för sig tills de utsändes, medan kopia däremot inlägges i deklarationen. Om den skattskyldige inkommer med erinringar, föredras dessa jämte vederbörande deklaration på nytt vid nästa sammanträde. Vidhåller taxeringsnämnden därvid sitt tidigare beslut, användes den redan upprättade underrättelsen som underrättelse om slutlig eller *definitiv avvikelse* med tillägg, att erinran inte föranlett ändring av tidigare fattat beslut. Föranleder däremot inkommen erinran ändring av det preliminära beslutet, makuleras den tidi-

gare utskrivna underrättelsen och ny så-
dan utskrivs med genomslagskopia. Det
kan vara på sin plats att framhålla vikten
av att preliminära avvikelser verkligen
utsändes i samtliga fall utom vid rättel-
ser o dyl enligt ovan. Tidsnöd anses inte
vara giltig ursäkt för uraktlåten prelimi-
när avvikelse, vilket bör tjäna som en
extra sporre för taxeringsarbetets på-
skyndande.

Det kan vara skäl att påpeka, att ifråga-
satt eller preliminär avvikelse avser TN:s
preliminära beslut och således inte TO:s
förslag till åtgärd innan denna sanktion-
erats av TN.

De slutliga underrättelserna översänds
genom rekommenderat brev, om möjligt
före juni månads utgång. Observera att
den skattskyldige får extraordinär be-
svärsrätt, om han ej erhållit underrättelse
om avvikelse senast den 15 juli (99 §
taxeringsförordningen). Såsom särskilt
viktigt måste framhållas, att underrättel-
sen måste omfatta samtliga avvikelser och
att skälen för avvikelserna angives (69 §
taxeringsförordningen). Att det sist-
nämnda vållar svårigheter i praktiken vet
varje taxeringsman.

Hur avfattandet av skälen skall göras
finns ingenstädes uttalat. TO är helt pris-
given åt sin egen stilistiska förmåga. En-
ligt Taxeringshandbok (Hedborg, Björne,
Walberg, Svensson) torde grunden för
stadgandet (i 69 §) ge vid handen att
skälen bör redovisas med sådan tydlighet,
att den skattskyldige kan ingå på bemö-
tande av dessa skäl, om han finner anled-
ning anföra besvär. I Handbok för taxe-
ringsförfarandet (Lundevall) uttalas här-
om bl a: "huvudsaken är att den skatt-
skyldige kan få klart för sig anledningen
till avvikelsen, så att han har möjlighet
att i besvär anföra motargument, om han

så förmår." I rena uppskattningsfrågor
kan det vara svårt att ange grunden eller
skälen för TN:s beslut, men har t ex
bostadsvärdet beräknats högre än i dekla-
rationen beroende på att TN räknat med
större bostad (fler rum) än den skattskyl-
dige, skall detta förhållande givetvis an-
märkas i avvikelsen. Ställ själv frågan
innan avvikelsen går ut: kan den skatt-
skyldige förstå varför vi gjort så här?

Avlämnandet av deklaration m m

Sedan erforderliga statistikuppgifter
hämtats ur de färdigbehandlade deklara-
tionerna och samtliga ansökningar om
arealbidrag uttagits, överlämnas deklara-
tionerna till den lokala skattemyndigheten
för längdföring. Enligt 29 § taxerings-
kungörelsen *skall överlämnandet ske inom
en vecka efter sammanträdet*. Samtidigt
överlämnas den del av stommen till in-
komstlängd som beröres av det avlämnade
deklarationsmaterialet.

Det material som överlämnas per vecka
omfattar ett visst antal upplägg med vissa
luckor, avseende dels skattskyldiga, vars
deklarationer ej färdigbehandlats, och dels
personer, som ej skall taxeras. Över de
förstnämnda bör TO göra en förteckning.
För de senare utskrives en lapp med upp-
slag och nr i längden och anteckningen
"Ej tax.", vilken lapp insorteras på sin
plats i den överlämnade deklarationsbun-
ten. Därigenom tvingas TO förvissa sig
om att ingen i stommen upptagen person
förbigås, varjämte lokala skattemyndig-
heten kan streckmarkera vederbörande
vid längdföringen.

Övriga på taxeringsnämndens ordfö-
rande ankommande åtgärder i samband
med taxeringsarbetets avslutande framgår
av det i handledningen intagna tidssche-
mat.